

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118371200/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

X.

Længe drev jeg om nede ved Flodbredden, mere drømmende end vaagen. —

Kun én Reflexion gjorde jeg atter og atter, og bestandig med større Glæde: Hun var ikke alene fri, men hun havde sikkert bestandig været det, ja hun kendte maaske ikke mer til Hjærtetekval, end jeg selv gjorde. Det var taabeligt af mig, at jeg havde været skinsyg paa den smukke Arbejder i Smedien, men endnu langt taabeligere havde jeg dog været, da jeg følte det samme overfor hint Fantasibillede, der kaldtes „den danske Maler“. Uden Tvivl var hele denne Historie kun Familiesladder af en Tante, der efter Skolelærerens Udtryk „ikke var saa rigtig heldig“. Forresten havde hun jo selv udtalt sig om disse Tanter og deres opbyggelige Faddersladder.

Hun maatte blive min — var hun det ikke allerede? Jeg følte hendes Kys paa mine Læber, —

men hvorfor havde hun saa pludselig forladt mig, hvad skulde det sige, at jeg ikke maatte følge hende? Pige-Luner, — hvo kan beregne dem, og hvem vilde undvære dem?

Det mærkedes allerede. Aftenhimlens Skær forude blændede Øjet, saa man næppe kunde skælné Afstandene i den dunkle Forgrund. Oppe paa Klipperandene var der endnu et svagt Dagslys. Over de grønne Enge hinsides Vandet syntes der at have spændt sig et graat Spindelvæv.

Forude hørte jeg Stemmer, og jeg så en Mand og en Dreng komme mig imøde. Det var Værten og hans Søn, der gik hjem fra Stenbruddet. Da vi vare hinanden nær, løb Drengen hen imod mig med noget Hvidt i Haanden.

— Her er Deres Brev, raabte han.

— Mit Brev?

— Ja, det er nok et, De har villet lægge i Postkassen, sagde Værk-Ejeren, for det er da skrevet til Danmark.

— Jeg fandt det dér, hvor De sad saalænge, mens der blev boret.

Jeg tog med en uhyggelig Fornemmelse Brevet, som var ganske fugtigt. Ved det dænde Aftenlys kunde jeg med Besvær dechiffrere den noget udflydte Udskrift: Til Hr. Kunstmaier Axel Stephensen.